

Література:

1. Свінцицька О.М., Ткачук В.О. Креативна економіка та креативні індустрії : навч. посібн. Житомир : Державний університет «Житомирська політехніка», 2020. 218 с.
2. Давимука С. А., Федулова Л. І. Креативний сектор економіки: досвід та напрями розбудови : монографія. ДУ “Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України”. Львів, 2017. 528 с.
3. Prokhorova V., Chechetova N., Korzh R., Orel O., Fedotova I., Lytvynenko K. The Digital Transformation of Creative Industries as a Management Imperative of Information Security of Society on a Parity-Legal Basis. *Journal of Information Technology Management*. 2023. Vol. 15(4). P. 47-63. DOI: 10.22059/jitm.2023.94707
4. Дмитрієва О.І. Державне регулювання інноваційного розвитку транспортної інфраструктури. Дис. на здобуття наук. ступеня д.е.н. за спец. 08.00.03 «Економіка та управління національним господарством». Харків, 2020. 524 с.
5. Федотова І.В. Системний підхід до еколого-інноваційного управління АТП. *Економіка транспортного комплексу*. 2021. Вип. 38. С. 77-94.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ

*Харченко П.С., аспірант
Українська інженерно-педагогічна академія*

В економічних дослідженнях останнього десятиліття підприємництво розглядається як найважливіший динамічний фактор розвитку економіки. Саме воно, будучи зосередженням найбільш характерних властивостей ринкових відносин, що виступає рушійною силою зростання економіки. Зважаючи на це, важливо зрозуміти, що є підприємництво та його потенціал.

Підприємництвом є будь-яка спроба створити нове підприємство чи новий бізнес, - наприклад, самозайнятість, започаткування нової підприємницької структури або розширення вже існуючого бізнесу, вживана фізичною особою, групою фізичних осіб або вже існуючою бізнес – структурою [1].

Ступінь розвитку підприємництва залежить від формування та реалізації підприємницького потенціалу. Підприємницький потенціал є різновидом трудового потенціалу, однак, має специфічні особливості, що визначаються як характером певного виду підприємницької діяльності, так і специфічними особливостями тієї чи іншої економічної системи.

Підприємницький потенціал особистості було досліджено вченими економістами в контексті підприємництва, яке розуміється як діяльність зі створення господарських інновацій, кінцевий продукт економічної творчості тощо [2].

Розглядаючи поняття «підприємницький потенціал», не можна залишити поза увагою підприємницький потенціал колективу підприємства.

Персонал підприємства є одним із первинних соціальних утворень, у якому відбувається зіткнення індивідуума та соціуму. Виходячи з цього можна констатувати, що основу підприємницького потенціалу персоналу складає сукупність характеристик, що визначають можливість, межі та здатність особистості в умовах підприємства займатися будь-якою формою підприємницької діяльності.

Фахівці виділяють два види підприємницького потенціалу: «наявний підприємницький потенціал» та «перспективний підприємницький потенціал». Це пов'язано з тим, що рівень системноорганізованої цілісності колективу підприємства, що охоплює політичні, соціальні та духовні, управлінські та виконавські, технологічні, кваліфікаційні та інші структури, виступає основним показником наявного підприємницького потенціалу. В свою чергу, цей рівень пояснюється єдиною метою колективу [3].

«Наявний підприємницький потенціал» колективу включає індивідуальні та колективні сили, реалізовані у підприємстві і, таким чином, виступають як підприємницький захід активності у всіх її конкретних формах, а також ті, що залишилися нерозкритими через різноманітних соціальних бар'єрів організаційних структур.

Наслідком цього є недостатнє розкриття індивідуальності працівника як суб'єкта праці.

У поняття «перспективний підприємницький потенціал» колективу включають, з одного боку, збільшення сил за рахунок розвитку індивідуальних сил, організації та спільності колективу, що складають готівку підприємницький потенціал та, з іншого боку, розвиток зазначених сил шляхом використання досягнень у цій галузі інших підприємств, галузей, регіонів, а також запровадження нових методичних вказівок та рекомендацій.

Підприємницький потенціал персоналу є об'єктивно існуюча дійсність, одна частина якої вже виявлено та реалізується, а інша залишається протягом певного періоду хіба що «рідчю у собі». Ця особливість визначається як відмінними властивостями персоналу конкретної організації, так і загальними рисами, що характеризують трудову діяльність, характер організаційних відносин, принципи управління тощо.

Підприємницький потенціал персоналу організації є суперечлива єдність реальної можливості та реалізованої насправді.

Люди часто починають бізнес на основі набутих раніше навичок, які, як вважають, можуть бути затребувані ринком. Є серед них особливий вид - ті, хто рухає місією досягнення чогось великого і корисного суспільству. У них є почуття самоідентичності та гордості за свою важливу справу.

Таким чином, підприємницький потенціал – це сукупність, набір індивідуально-психологічних якостей людини, необхідних для успішної підприємницької діяльності.

Завдяки останнім науковим дослідженням було виявлено структуру підприємницького потенціалу і сьогодні можна твердо сказати, що перше місце у ній займає мотиваційна активність, саме яскраво виражений мотив до досягнень із орієнтацією на конкретний результат. На другому місці такі якості особистості, як схильність до ризику, відповідальність, емоційна стабільність, висока самооцінка. На третьому - пізнавальна активність, у цій сфері виявлено, що для успішних підприємців характерні наявність інтуїції, гнучкості мислення, здатність швидко засвоювати інформацію.

Література:

1. Людський потенціал підприємницької діяльності: навч. посіб. / за заг. ред. Н. Ю. Кубіній. Ужгород: Вид-во УжНУ «Говерла», 2021. 172 с.
2. Квасницька Р. С., Тарасюк М. В. Структуризація потенціалу підприємств. *Вісник КНТЕУ*. 2017. № 1. С. 73–82
3. Материнська О. А., Ярова А. О. Ресурсний потенціал підприємства: проблеми та шляхи його вирішення. URL: <https://nauka.kushnir.mk.ua>

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ КОМПАНІЇ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КОРПОРАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

*Червякова В.В., к.е.н., доцент
Національний транспортний університет*

Оптимальний розподіл капіталу є найважливішим засобом реалізації корпоративної стратегії підприємства. Останнім часом проблема привернула ще більше уваги з боку управлінців, оскільки більшість компаній стикаються зі значними інвестиціями та перерозподілом капіталу для своїх цифрових перетворень та трансформацій у сфері сталого розвитку. Дослідження та практичний досвід показують низку найкращих практик, яких дотримуються найефективніші компанії. Їх можна об'єднати в три напрямки:

1. Стратегічне бюджетування капіталу.

Інвестиції в бізнес, а не в проекти. Оцінка стратегічного потенціалу бізнесів допомагає уникнути поширених пасток розподілу капіталу, таких як пастка зрілого бізнесу і пастка рівності.

Переведення портфельних ролей в інструкції щодо розподілу капіталу. Призначення чітких ролей окремим бізнес-одиницям у портфелі залежно від позиції в життєвому циклі ринку та встановлення відповідних вказівок щодо розподілу капіталу є хорошим способом пов'язати стратегічний потенціал із розподілом ресурсів.

Збалансування портфеля інвестицій. Регулярний аналіз балансу ризику та доходності інвестиційного портфеля дозволить компанії скоригувати інвестиційну стратегію.